

ONTWAPENEND PIJNLIJK

door Martin Maassen

Wie praat over het weekblad *Elsevier* in de verzuilde jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw, heeft het over een uitgesproken rechts medium. Rechtser dan het huidige *Elsevier* dat toch ook met weinig moeite hetzelfde etiket opgeplakt kan krijgen. Toch was in die

jaren van politiek gepolariseerde verhoudingen Rex Brico (1928) de spraakmakende, linkse (religie)verslaggever van het blad. Hij overleefde diverse hoofdredacteuren en conflicten en greep de kans om gezichtsbepalende interviews te hebben. Met moeder Teresa, bisschop Gijsen en Desmond Tutu, om maar eens wat dwarsstraten te noemen. Ook hield Brico het allerlaatste interview met de eerste vrouwelijke minister van Nederland, Marga Klompé. Hij doet er gewag van in het soms ontwapenend pijnlijke, maar prettig leesbare boek *De odyssee van een journalist*. In dit boek slingert Brico heen en weer tussen de verschillende tijdvakken in zijn leven. Maar bovenal maakt hij de lezer duidelijk dat achter de bekende verslaggever een worstelend, vaak wanhopig mens schuilgaat. Op zijn vijftiende heeft hij door dat hij homoseksueel is. Wat volgt zijn periodes van compensatie ("zendingsactiviteiten" voor de Katholieke Actie), ellende (afwijzing, shocktherapie, een zelfmoordpoging) en intrigerende partnerkeuzes (alle partners van Brico kiezen uiteindelijk voor

een heteroleven).

Zijn "eerste en diepste liefdeservaring" werd "letterlijk" uit zijn "lijf gebrand." Niet verwonderlijk dat Brico dan ook spreekt in bewoordingen als "mijn afwijkende seksuele geaardheid" en "het gezelschap van gelijkgeaarden."

Brico verhaalt uitbundig van zijn vele reiservaringen. Zo verblijft hij enige tijd in Australië als journalist. Daar wordt hij valselijk beschuldigd van verkrachting door een (rand)criminele jongeman die hij dronken zou hebben gevoerd. Om veilig te zijn voor de politie laat Brico zich opsluiten in een psychiatrische kliniek. Als Brico een paar jaar later terugkeert naar Australië realiseert hij zich dat hij daar bij de politie geregistreerd staat als KAMP, "Known As Male Pervert" (= Bekend als pervers mannelijke

persoon). Maar James Dean (zo duidt Brico zijn toenmalige object van verlangen consequent aan) en Brico slaan zich er wel door heen. Een coming out zat er in het begin van de jaren zestig niet in. Of, zoals de schrijver het uitdrukt: "We spraken er niet over en anderen vroegen er niet naar. Publiekelijk was het thema van mijn geaardheid trouwens geheel onbespreekbaar. Dat kwam alleen in het nieuws als weer eens een bekende buitenlander was gepakt wegens 'onzedelijk exhibitionisme' in een openbaar toilet."

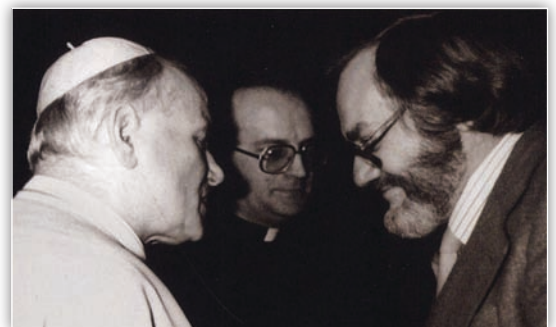
Bijzonder zijn ook de beschrijvingen die Brico geeft van zijn contacten met de aartsconservatieve Bisschop Gijsen (die tussen de benen van Brico naar een stekkerdoos zocht) en studentenpastor en jezuïet Jan van Kilsdonk (die God ervaart "te midden van de immorele minderheid").

Uiteindelijk vat Rex Brico zijn aardse bestaan kernachtig samen: "Mijn leven is een lange zoektocht geweest naar minnaars en maatjes. Maar in wezen, zo denk ik nu, was dat dezelfde zoektocht als die naar God." Na zijn vijftigste heeft Brico geen seks meer. Jaren later volgt ook het definitieve afscheid van God.

De titel van Brico's boek suggereert een thuiskomen. Je vraag je na het dichtslaan van de laatste pagina af waar dat zal zijn.

Rex Brico, *De odyssee van een journalist*.

Utrecht: Uitgeverij ten Have, 2012, 375 blz., ISBN 9789025901462

DISARMINGLY PAINFUL

Who talks about the Dutch weekly "Elsevier" in the seventies and eighties of the last century, mentions a pronounced right-wing medium. Nonetheless, during these years of politically polarized relationships, Rex Brico (1928) was this magazine's talked-about, leftist (religion) reporter. He survived several editors-in-chief and conflicts and seized the opportunity to conduct important interviews. With Mother Teresa, the conservative bishop Gijsen and Desmond Tutu, to name just a few people. Brico also had the very last interview with the first female minister of the Netherlands, Marga Klompé. He mentions this in his sometimes disarmingly painful but extremely readable memoirs "De odyssee van een journalist" §The Odyssey of a Journalist. In

this book Brico sways between the several periods of his life. But above all he makes it clear to the reader that behind the well-known journalist lies hidden a struggling, often desperate human being. When he is fifteen he realizes he's homosexual. What follows are periods of compensation ("missionary activities" for the Catholic Action), misery (denial, shock therapy, a suicide attempt) and intriguing partner choices (all Brico's partners decided for a straight life eventually). His "first and deepest love experience" was "literally" "burned from shist body." So it doesn't come as a surprise that Brico uses phrases such as "my deviant sexual proclivity" and "the company of like-disposed."

Brico relates ebulliently about his many travel experiences. He resides for some time as a journalist

in Australia, for example. There, he's falsely accused of rape by a criminal youngster whom he was presumed to have plied with liquor. To be safe for the police, Brico had himself admitted in a psychiatric clinic. When Brico returns to Australia a few years later, he realized that he was registered with the Australian police as KAMP, "Known As Male Pervert". But James Dean (as Brico consequently refers to his then object of desire) and Brico would pull through. A coming out wasn't really an option in the early sixties. Or, as the writer expresses it: "We didn't talk about it and others didn't ask about it. In public the subject of my proclivities was as a matter of fact completely unmentionable. That was only newsworthy when once again a well-known foreigner was picked up because of 'indecent exhibitionism' in a public toilet."

Extraordinary are also Brico's descriptions of his contacts with the ultraconservative Bishop Gijsen (who was looking for a multiple socket between Brico's legs) and student pastor and Jesuit Jan van Kilsdonk (who experiences God "amidst the immoral minority").

In the end Rex Brico summarizes his earthly existence concisely: "My life has been a long search for lovers and buddies. But essentially, I think nowadays, this was the same search as the one for God." After he turned fifty Brico didn't have sex anymore. Years later followed the final farewell from God.

The title of Brico's book suggests a homecoming. After finishing the last page of the book one wonders where that will be.